

Mùa Hè Hoa Phượng

Những ngày cuối tháng 5 và đầu tháng 6 nơi tôi ở, trời đổ mưa suốt cả mấy hôm liền. Bầu trời xám xịt sáng trưa chiều tối và thỉnh thoảng những tiếng sấm sét nghe khiến giật cả mình. Đối với tôi cũng hơi lạ. Lạ vì những cơn mưa kéo đến vào tháng 5 đầu tháng 6 là điều rất hiếm. Tôi ở nơi này gần 30 năm nên cũng có chút cảm nhận về chuyện mưa chuyện nắng và giông bão lụt lội ở đây.

Ai ai cũng biết, là mấy ông bà làm ở sở khí tượng chuyên thông báo việc mưa nắng, bão giông đến cho cư dân thành phố. Nói chung là các mục “dự báo thời tiết” là đúng. Tuy nhiên, cũng có rất nhiều lần dự báo mưa thì không mưa, dự báo nắng thì không nắng. Có điều là dự báo về bão lụt thì khá chính xác, có thể nói đến 99 chấm 99 phần trăm. Nhờ vậy mà bà con được biết trước để chạy bão tránh lụt. Thường thì những cơn mưa cuối mùa rơi xuống vào tháng tư, lắm khi làm nên cả lụt lội.

Vào tháng tư, ngày 17 của năm 2017 một trận mưa lớn xối xả đổ xuống trong đêm, sáng ra tôi lái xe chạy đến phòng tập thể dục, thấy mặt đường ngập nước và phía trước thấy có nhiều xe “không nhúc nhích”. Tôi tìm cách quay xe về nhà. Vừa đánh xong một vòng chữ U thì chiếc xe bỗng dừng tắt tị! Nước đã tràn vào tới máy xe! Đành lết bộ về nhà thôi. Bấy giờ tôi chợt hiểu thế nào là “ơn mưa móc từ trời”...ơi!

Giờ đã bước qua tháng 6. Học trò đã nghỉ học. Mùa hè đã đến. Hy vọng mùa hè năm nay quý phụ huynh có thể đưa các con đi chơi đó đây ngoài tiểu bang, chả bù với năm ngoái, cái năm bị con virustàu kéo cả triệu công dân thế giới xuống địa phủ.

Tôi đang ngồi trước bàn phím để nhớ về những kỷ niệm của Mùa Hè Hoa Phượng âu cũng là điều thích thú khi ngoài kia nắng đang lan tỏa chan hòa. Tôi không biết ở xứ Mỹ, giới học sinh thường nhắc những gì để ghi nhớ những ngày hè mà họ tận hưởng nhưng ở Việt Nam trong thời chúng tôi (và có lẽ thời sau này cũng vậy) thường nhắc đến mấy chữ “Mùa hè – Lưu Bút – Hoa Phượng”. Đọc đến đây có lẽ nhiều bạn tuổi chừng sáu bảy tám chục bó như tôi cũng bồi hồi:

*Ngày xưa hoa phượng một thời
Năm trong lưu bút thay lời chia tay
Sân trường phượng đỏ bay bay
Em về nghiêng nón heo may cơn buồn...*

Tôi vẫn còn nhớ lần đầu tiên thấy được hoa phượng đỏ. Số là cuối năm học đầu bậc trung học, tôi được chọn trong thành phần học sinh giỏi của trường Quang Trung (Dalat) để dự trại hè do bộ Quốc Gia Giáo Dục tổ chức cho học sinh vùng cao

nguyên trung phần. Chúng tôi được đi bằng xe lửa từ Đà Lạt xuống thành phố Nha Trang. Khi rời sân ga để ra trước đường Gia Long lên xe về trại, tôi hết sức ngạc nhiên và thích thú khi thấy trước nhà ga có mấy cây phượng vĩ lớn đang trổ bông làm đỏ cả một khoảng trời trước mắt tôi. Một hình ảnh khác còn lưu lại trong ký ức của tôi là có mấy chị nữ sinh kéo nhau đến dưới gốc mấy cây phượng để nhặt những cánh hoa rơi trên mặt đường. Hình ảnh đó vô cùng đẹp mà tôi không bao giờ quên. Trong thời gian mười ngày trại ở Nha Trang, tôi thấy phượng đỏ ở khắp nơi, trên nhiều con đường mà tôi không tài nào nhớ hết. Lần thứ hai tôi đến Nha Trang trong chuyến trại hè Hướng Đạo. Chúng tôi được ở trong một ngôi trường tiểu học nằm trên đường Duy Tân, gần căn cứ hải quân về hướng về viện hải dương học và trong sân trường có đến năm sáu cây phượng vĩ. Tôi tha hồ ngắm và nhặt những cánh hoa rụng mang về ép vào tập vở...kiểu bắt chước mấy chị nữ sinh năm nào bên ngoài sân ga...

Càng lớn lên tôi càng có nhiều dịp đi nhiều nơi thì thấy phượng vĩ khắp nơi, chẳng hạn ở Sài Gòn, khi đạp xe ngang qua trường nữ trung học Gia Long, thấy bên trong sân trường hoa phượng đỏ thắm chen lẫn với màu áo trắng nữ sinh. Màu

đỏ rực tươi của phượng vĩ hình như cũng nằm trong một góc nhỏ ký ức của tôi nên tôi vẫn còn nhớ rất rõ những cây phượng cao phía trước sân trường Hòa Bình, ngôi trường của các Soeurs đối diện với bưu điện Sài Gòn luôn có màu lá xanh che mát cho sân trường và đến mùa hè thì hoa phượng đỏ thay cho màu lá xanh. Trước sân bưu điện Sài Gòn cũng có hai ba cây phượng cao to với tàn cây rộng mát, quanh mỗi gốc cây phượng vĩ là những quày bán hàng di động bằng những chiếc bàn nhỏ của những người bán những tấm post card, bao thư, giấy bút và những món kỷ vật khác. Nghe nói trong đợt đốn cây cách nay khoảng chục năm, mấy cây phượng này cũng cùng chung số phận của những cây dầu cây me cổ thụ... Chưa hết đâu nghen, trước khuôn viên nhà thờ Tân Định nằm trên đường Hai Bà Trưng cũng có mấy cây phượng vĩ. Phượng vĩ có khắp nơi trên đất Sài Gòn mà một thuở là thủ đô của nước Việt Nam Cộng Hòa. Đến bây giờ tôi vẫn gọi là Sài Gòn chứ chưa bao giờ gọi nó bằng một thứ tên nào khác, ngay cả khi còn trú thân trong nước.

Rồi trong những lần ra miền Trung, xuống các tỉnh miền Tây làm công tác xã hội, cắm trại Hướng Đạo, đi hát Du Ca ... đi đến đâu tôi cũng thấy hoa phượng vĩ nở rực vào mùa hè. Dưới những tàn cây phượng vĩ trong sân trường Nguyễn Đình Chiểu ở châu thành Mỹ Tho, tôi đã có dịp quen với một cô nữ sinh vào buổi sáng chia tay rời trại. Trước khi chiếc xe chuyển bánh, tôi đã kịp trao cho nàng một tập bài hát Trầm Ca. Cô trại sinh này đã cùng tôi kỷ niệm 50 ngày cưới cách nay hai năm. Đến khi tôi làm việc tại Vũng Tàu, cũng là một thành phố có nhiều phượng vĩ, được trồng dọc theo các đại lộ, đặc biệt

bên trong khuôn viên của trường Thiếu Sinh Quân trên đường Lê Lợi là cả “một trời hoa phượng đỏ”.

Giống hoa có thân to và hoa sặc sỡ này đã làm tốn hao không biết bao nhiêu là giấy mực của mấy chú mấy dì làm thơ, mấy anh mấy chị viết nhạc, viết văn... Bây giờ thì tôi đang viết về phượng vĩ nhưng không cầm bút để viết mà chỉ dùng hai ngón tay để gõ gõ. Những cánh hoa phượng đỏ đang tràn ngập trong hồn tôi với biết bao kỷ niệm của thuở ấu thơ hay một thời bước chân phiêu lãng đi gần khắp Miền Nam nước Việt.

Thành phố nơi tôi ở hiện tại không thấy có phượng vĩ. Tôi có mấy người bạn, họ tìm được cây phượng đem về trồng nhưng rất cuộc cây chẳng cho hoa và cũng chết theo với ngày đông tháng giá. Cho đến khi tôi đi cắm trại bên tiểu bang Florida vào mùa hè đầu tiên của thế kỷ 21 thì mới nhìn thấy lại những

bông hoa phượng ở khắp nơi. Tiếp theo là những lần du lịch sang quốc gia láng giềng phương nam là Mexico, đến thành phố nào cũng thấy bóng dáng phượng vĩ. Phượng vĩ đỏ rực màu tươi đã khiến tôi nhớ lại lần đầu tiên cậu bé đứng chiêm ngưỡng một cách say sưa bên ngoài sân ga Nha Trang của mùa hè cách nay 65 năm. Đã lâu đến thế sao?

Thời gian gần đây, khoảng độ mười năm trở lại, thỉnh thoảng tôi nhận được từ email bạn bè gửi cho xem ảnh những cây phượng tím đang trổ bông ở Đà Lạt. Có người cho tôi biết là cây phượng tím đó nằm ở dưới góc chợ Đà Lạt, càng về sau thấy hình ảnh phượng tím trên nhiều con đường ở Đà Lạt. Phượng tím đã được nhân giống bằng phương pháp khoa học và được trồng nhiều nơi. Có lần về Đà Lạt, một anh bạn chở vợ chồng tôi vào những con đường có hoa phượng tím, giờ thì chẳng nhớ chúng nằm trên những con đường nào vì những cái tên lạ hoắc khó ghi vào tâm tôi. Mới đây trên email có đọc thấy rằng, xin trích: *“Ông Lương Văn Sáu, tốt nghiệp kỹ sư Canh Nông Pháp mang từ Pháp về trồng tại Đà Lạt năm 1962. Cây phải trồng bằng hạt nên việc tạo cây giống khá chậm chạp. Về sau, kỹ sư Lương Văn Sáu mới thành công việc nhân giống Phượng Tím bằng phương pháp chiết cành, rồi dùng một loại hóa chất kích thích việc mọc rễ và đã thành công. Sau ông, nhiều người đã áp dụng phương pháp này nên từ khởi đầu chỉ có 3 cây phượng tím, một ở góc chợ Đà Lạt, một ở vườn hoa Bích Câu, và một ở trước nhà hàng Thủy Tạ, nay Đà Lạt đã có đường Phượng Tím, trải dài từ đầu đường Trúc Lâm Yên Tử...”*

Những dòng cuối của email nói trên ghi rằng: *“Phượng tím được xem là hoa thi cử. Các cô cậu học trò vẫn khao nhau nếu hoa phượng tím rớt trên đầu, kết quả thi cử chắc chắn sẽ tốt...”*

Tôi đề nghị các bạn học sinh ở Việt Nam nên tìm một chỗ ngồi dưới những gốc phượng tím suốt 24/24. Nhớ mang cơm nắm theo ăn...thì thế nào cũng có một cánh hoa phượng tím rơi ngay lên đầu. Chúc mừng cho các bạn! Năm nay các kỳ thi tại Việt Nam số thí sinh thi đậu chắc chắn sẽ là một trăm phần trăm. Thật quá đã phải không các bạn?

Phong Châu

Tháng 6 – 2021

